

Structure of Shemot 3:1 – 4:17

Moshe's Call to Prophecy

Hashem Calls Moshe to Prophecy

(שמות פרק ג:א) ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה:

(ב) וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל:

(ג) ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה:

(ד) וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה הנני:

(ה) ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא:

(ו) ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים:

(ז) ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו:

(ח) וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפריזי והחוי והיבויסי:

(ט) ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם:

(י) ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים:

Moshe's First Objection

(יא) ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלף אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים:

Hashem's Response

(יב) ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאת את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה:

Moshe's Second Objection

(יג) ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרת להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהם:

Hashem's Responses

[1] (יד) ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה

[2] ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם:

[3] (טו) ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר:

(טז) לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אלהם יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי לכם במצרים:

(יז) ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפריזי והחוי והיבויסי אל ארץ זבת חלב ודבש:

(יח) ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה גלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו:

(יט) ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה:

(כ) ושלחתי את ידי והייתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבם ואחרי כן ישלח אתכם:

(כא) ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכו לא תלכו ריקם:

(כב) ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים:

Moshe's Third Objection

(פרק ד:א) ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה:

Hashem's Responses

[1] (ב) ויאמר אליו יהוה מה זה בידך ויאמר מטה:

(ג) ויאמר השליכהו ארצה וישלכהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו:

(ד) ויאמר יהוה אל משה שלח דָּד וְאַחַז בְּזַנְבוֹ וַיִּשְׁלַח יְדוֹ וַיַּחֲזֹק בוֹ וַיְהִי לְמִטָּה בְּכַפּוֹ:
 (ה) לְמַעַן יֵאֱמִינוּ כִּי נִרְאָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
 [2] (ו) וַיֹּאמֶר יְהוָה לוֹ עוֹד הֵבֵא נָא יְדָד בְּחִיקָד וַיָּבֵא יְדוֹ בְּחִיקוֹ וַיּוֹצֵאֵה וְהִנֵּה יְדוֹ מִצְרַעַת כְּשֶׁלֶג:
 (ז) וַיֹּאמֶר הֲשֵׁב יְדָד אֶל חִיקָד וַיִּשָּׁב יְדוֹ אֶל חִיקוֹ וַיּוֹצֵאֵה מִחִיקוֹ וְהִנֵּה שָׁבָה כַּבְּשָׂרוֹ:
 (ח) וְהִיָּה אִם לֹא יֵאֱמִינוּ לָךְ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקַל הָאֵת הָרִאשׁוֹן וְהָאֲמִינוּ לְקַל הָאֵת הָאַחֲרוֹן:
 [3] (ט) וְהִיָּה אִם לֹא יֵאֱמִינוּ גַם לְשִׁנֵּי הָאֵתוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּן לְקַלְךָ וְלִקְהַת מִמִּימֵי הַיָּאֵר וְשִׁפְכַת הַיְבֵשָׁה וְהִיוּ הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּקַּח מִן הַיָּאֵר וְהִיוּ לְדָם בַּיְבֵשֶׁת:

Moshe's Fourth Objection

(י) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה בִּי אֲדֹנָי לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנִכִּי גַם מִתְמוּל גַּם מִשְׁלֹשָׁם גַּם מֵאֵז דְּבָרְךָ אֶל עַבְדְּךָ כִּי כָבֵד פֶּה וְכָבֵד לְשׁוֹן אֲנִכִּי:

Hashem's Response

(יא) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו מִי שָׁם פֶּה לְאָדָם אוֹ מִי יְשׁוּם אֶלֶם אוֹ חֲרָשׁ אוֹ פֶקֶח אוֹ עוֹר הֲלֹא אֲנִכִּי יְהוָה:
 (יב) וְעַתָּה לָךְ וְאֲנִכִּי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבָּר:

Moshe's Fifth Objection

(יג) וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי שְׁלַח נָא בְיָד תִּשְׁלַח:

Hashem's Response

(יד) וַיַּחַר אַף יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶהְרֵן אָחִיךָ הַלֵּוִי יִדְעָתִי כִּי דַבַּר יְדַבֵּר הוּא וְגַם הִנֵּה הוּא יֵצֵא לְקַרְאֲתְךָ וְרֹאֵךְ וְשָׁמַח בְּלִבּוֹ:
 (טו) וְדַבְרַתְךָ אֵלָיו וְשָׁמַתְךָ אֶת הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאֲנִכִּי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ וְעִם פִּיהוֹ וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם אֵת אֲשֶׁר תִּעֲשׂוּן:
 (טז) וְדַבַּר הוּא לָךְ אֶל הָעָם וְהִיָּה הוּא יְהִי לָךְ לְפִה וְאֶתְהַיָּה לוֹ לְאֱלֹהִים:
 (יז) וְאֶת הַמִּטָּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ אֲשֶׁר תִּעֲשֶׂה בוֹ אֵת הָאֵתוֹת:

שמות רבה פרשה ב ד"ה ה וירא מלאך

ולמה הראה לו הקב"ה למשה בענין הזה לפי שהיה מחשב בלבו ואומר שמא יהיו המצריים מכלין את ישראל, לפיכך הראהו הקב"ה אש בוערת ואיננו אוכל, א"ל כשם שהסנה בוער באש ואיננו אוכל, כך המצריים אינן יכולין לכלות את ישראל

And why was God revealed to him [Moshe] in this way? Because he [Moshe] was having his doubts and wondered if the Egyptians might not succeed in destroying Israel. Therefore, God showed him a burning fire, yet it [the bush] was not consumed. He said to him: just as this bush is burning in the fire but is not consumed, so the Egyptians will be unable to destroy Israel.

שמות רבה פרשה ב ד"ה ב, ה וירא

כביכול אמר הקב"ה: עמו אנכי בצרה (תהלים צא), ואומר: בכל צרתם לו צר (ישעיהו סג). אמר ליה הקב"ה: אם אי אתה מרגיש שאני שרוי בצער, כשם שישראל שרויין בצער, הוי יודע ממקום שאני מדבר עמך, מתוך הקוצים. כביכול שאני שותף עמן בצער

The Holy One Blessed Be He said, as it were, "I am with him in distress" (Ps. 91:15) and it is stated, "In all of their distress He is distressed" (Isaiah 63:9). The Holy One Blessed Be He said to Moshe, "Don't you know that I am in a state of suffering just like Israel are in a state of suffering? Know this from the place from which I am speaking to you, from a place of thorns. I am, as it were, together with them in their suffering."